

קינטיקה

קטלוג

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery

קינטיקה

דפנה שביט
יונתן אורון אופיר
מאיה זהבי
מיכל קליסקי
שיר לוסקי
שירן יצהרי

אוצרים
יונתן אורון אופיר
מאיה זהבי

קינטיקה

אוצרות: יונתן אורון אופיר ומאיה זהבי

תערוכה קבוצתית בגלריה השיתופית P8, תל אביב
בין התאריכים: 14.9.17 – 7.10.17

צילום: שיר לוסקי

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery

קינטיקה

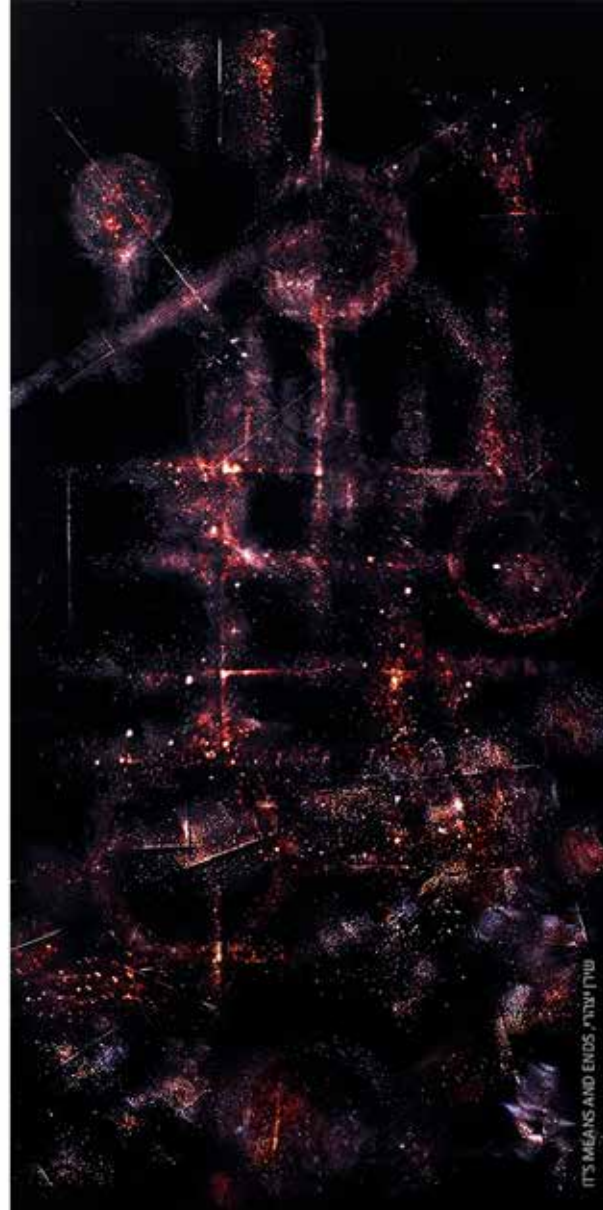
דפנה שביט
יונתן אורון אופיר
מאיה זהבי
מיכל קליסקי
שיר לוסקי
שירן יצהרי
אוצרים
יונתן אורון אופיר
מאיה זהבי

כתיחת התערוכה
יום חמישי, 14.9.17, 20:00
נעילת תערוכה: 7.10.17

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery

כתובתינו החדשה: רחוב הפטיש 1 תל-אביב / 050-554-3485 T
W: www.p8gallery.net E: gallery.p8@gmail.com FB: P8ArtGallery
הגלריה פתוחה: רביעי בתיאום / חמישי 16-20 / שישי+שבת 11-14
P8 היא עמותה ללא מטרת רווח - יוצרים חרבות (ע"ר).

בירה מכבי

שירן יצהרי, IT'S MEANS AND ENDS

קינטיקה

טקסט אוצרותי

על העולם מחוצה לו. הפעולה הפיזית הסיזיפית אינה נראית אך היא מתקיימת בחומר והינה מרכיב אימננטי להיווצרות העבודה.

בעבודה "it rings a bell. It doesn't ring a bell" של **שיר לוסקי** מבקשת האמנית לחשוף בפנינו תנועה אשר אנו מורגלים רק לשמוע. באופן פרדוקסלי עצם חשיפת התנועה משתקת אותה ומרוקנת את האובייקט מתכליתו כאשר לוסקי מבודדת אותו בסריקה ומשטיחה זמן, מרחב וסאונד לכדי אובייקט כלוא בנייר צילום. דנדון הענבל נהיה לתו אחד רציף, בלתי נשמע.

העבודה "ONONONO" של **דפנה שביט** מפגישה בין המכני, האורגני והאנושי במערכת קינטית שמייצרת ניגוד לתנועה האינהרנטית לדימוי. הדימוי מייצר ציפייה לזרימת אוויר והחומר מצביע על תקיעות וכבדות. את הפלסטיק מחליפים חומרים אורגניים המעניקים לפרופלור מראה של מאובן.

התערוכה קינטיקה מאגדת בתוכה שבע עבודות המגיעות מעולמות שונים ומוטיבציות שונות. כל אחת מהן היא פרגמנט שנלקח ממערך אחר. כעת, משהוצבו בכפיפה לחלל אחד והן נקראות כרצף חדש ניתן להבחין בקווים המשיקים ביניהן.

התערוכה מורכבת מעבודות בהן באים לידי ביטוי מוטיבים של פעולה ותנועה - בין אם פעולה פיזית שנעשתה והותירה עקבותיה בחומר או עבודות המציגות ניסיון לתאר או לייצר תנועה באמצעים סטטיים.

בעבודה "IT'S MEANS AND ENDS" של **שירן יצהרי** שייפה האמנית נייר צילום כימי צבעוני שנחשף לאור לא מבוקר ועבר פיתוח. מראות הנוף של שדות חשמל גלקטיים קסומים הם למעשה סימני פעולות השיוף של יצהרי. יצהרי משתמשת בחומר עצמו כדימוי ואינה תלויה בדימוי קונקרטי ש"נלקח" מן העולם. הדימוי שנוצר מעיד יותר על החומר ממנו עשוי הנייר מאשר

מלבד החיבור סביב סוגיית התנועה כל העבודות מבקשות להפנות מבט אל החומר עצמו בפשטותו - החומרים מהם או האובייקטים מהן עשויות לא עברו תהליך קיצוני של השתנות ממצבם ה"גולמי"- המוכר לנו- והם מוצגים לנו ב"מערומיהם".

כעת, משעברו הסטה קלה הם מתפקדים כמשהו חדש בעולם אך עדין ניתן להבחין בקיומם הקודם שכן, העבודות אינן מנטרלות את זהותו של החומר אלא נשענות עליו. בחלקן הוא מתפקד כהערת שוליים ובחלקן הוא נקודת המוצא. כך או כך ההכרה בו הכרחית לקריאת העבודה.

הן נמצאות על קו התפר שבין חומר לדימוי- מאתגרות את הצופה לתהות אודות יחסי הגומלין ביניהם.

ב-"A Ball" של **שיר לוסקי** הפכה האמנית כדור כדורסל וכעת מוצג בפנינו פנים הכדור- אשר לא ניתן לראותו במצב הרגיל. הכדור עומד על סטנד מברזל. לוסקי מייצרת מהלך של הפיכה שכן הכדור הוא זה שמייצר את שיווי המשקל וללא הכדור ייפול המוט.

התנועה אמנם קיימת אך היא חסרת תכלית שכן אין היא מקיימת את הפונקציה אשר לשמה נועדה. תנועת הסיבוב נוטרלה ויש תחושה שהפרופלור עייף ממילוי תפקידו אך ממשיך לנוע במעין ניסיון נואש לייצר משב רוח, דבר המעניק לו ממד אנושי לצד חוסר האפשרות למימוש הפוטנציאל המכני. הצבת היציקות בשורה והשוני ביניהן מזמינה את הצופה להתהלך לאורכה בניסיון למצוא הבדלים בין יחידות תעשייתיות שמתקיימות כישות אורגנית חסרת תפקיד.

ב-"stretch" של **מאיה זהבי** מתרחש מהלך דומה - הדימוי הסטטי שואף לברוא תנועה. זהבי מותחת את הזמן ואתו את התנועה כשהיא משכפלת מקטעים מן הדימוי ומאריכה את גבולותיו. הדימוי הצילומי המזוהה כל כך עם הקפאת רגע בזמן נפרש כעת והוא מבקש לתפקד כפעולה אך בו בזמן נתון תחת השהייה. נייר הצילום מטפס בין לבנות הבטון כמעין מולקולת די אנ אי, מדגיש את הניגוד בין הקלילות והתנועתיות של הנייר לכובד ואי היתכנות התנועה של הלבנים. הדימוי מבקש לייצר תנועה והחומר מונע אותה.

ב"seat" של יונתן אורון אופיר החלפתו של חומר אחד באחר, אשר זר לו לחלוטין בתכונותיו, מנטרלת את תכליתו של האובייקט המוכר וטוענת אותו במשמעויות נוספות.

פעולת הרסטורציה מכילה בתוכה פרדוקס שכן היא אינה משיבה את הכיסא לתפקידו המקורי אלא למעשה, מרחיקה אותו ממנו. מצד שני ההכרזה עליו כאובייקט- עבודת אמנות - מכילה בתוכה הבטחה לשימור.

אורון אופיר בוחן מהי הפעולה המינימלית הנדרשת על מנת להפוך חפץ סתמי- יומיומי לכזה הנתפס כיצירת אמנות בעלת תוכן והגיון פנימי משל עצמה.

"פרפקט" של מיכל קליסקי מציע פרשנות חדשה לחומר כשקליסקי מועכת את סירי המטבח שלה כאילו היוגושי פלסטלינה. הסירים איבדו את צורתם המקורית באקט של פעולה אלימה והם נראים כעת כמו שפתיים או אברי מין נשיים- דימויים רכים שנוצרו מהמתכת הקשה. מהתלים בנו להאמין לרגע ביכולת גמישותה של מתכת. מה מן השניים פועל עלינו חזק יותר- מעיכתו של סיר הבישול הביתי עם כל הסימבוליקה שהוא נושא או עצם הפיכתו לדימויים נשיים, מיניים המעצימים את תחושת החפצון ומחדדים את הדיבור אודות תפיסות חברתיות-מגדריות.

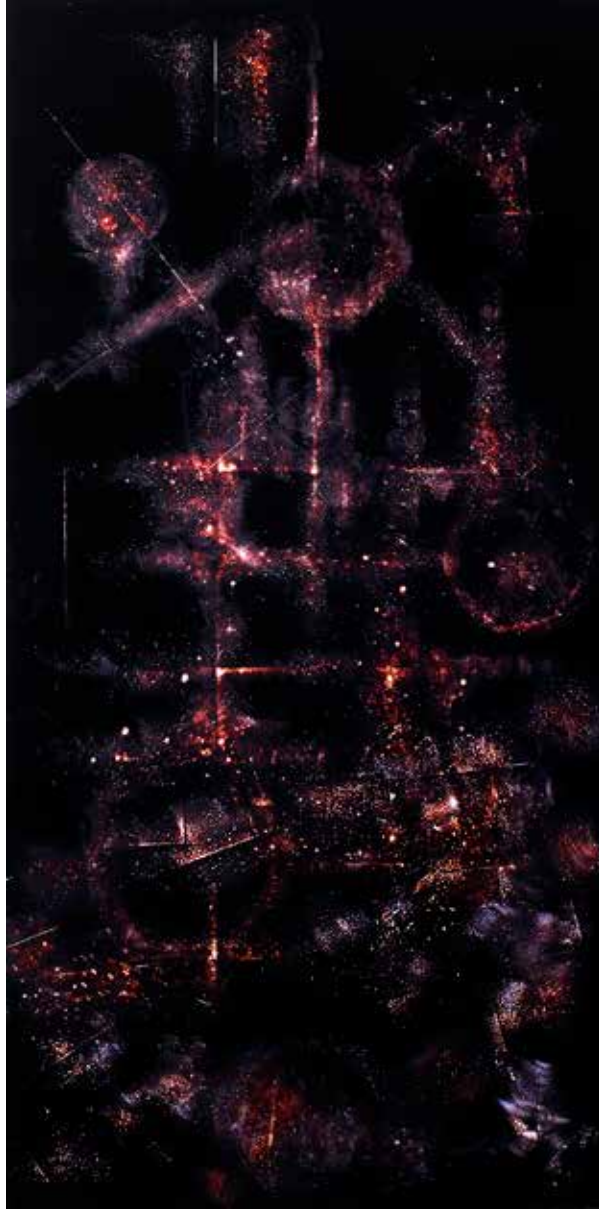
קליסקי מציפה בפנינו שאלות שעוסקות ביחסי כוח ואנו נותרים לתהות מי חזק יותר בתוך מערך היחסים החדש שנוצר, החומר או הדימוי?

קינטיקה

עבודות

מיכל קליסקי
פרפקט, 2016
23x45 ס"מ
סיר פלדת אל-חלד,
דריסה ע"י מעמיס טלסקופי

שירן יצהרי

IT'S MEANS AND ENDS, 2017

נייר צילום כימי משובץ

250x120 ס"מ

יונתן אורון אופיר
seat, 2017
90x60x50 ס"מ
עץ וזכוכית

מאיה זהבי
stretch, 2017
35x20x100 ס"מ
בטון, הדפסה כימית

יונתן אורון אופיר
נייר, 2016
17x450 ס"מ
גליל נייר ושרשרת ברזל

שיר לוסקי
A ball 2015
כדור-סל וברזל
94x23X23 ס"מ

דפנה שביט
ONONONO, 2016
250x23 ס"מ
יציקת פחם ובטון

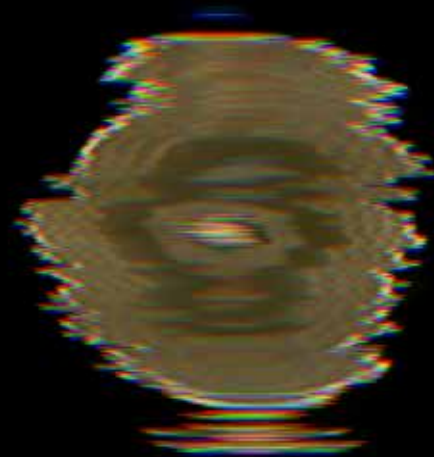

שיר לוסקי
It rings a bell, It dosen't ring a bell, 2016

60x80 ס"מ

הזרקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי

קינטיקה

תמונות הצבה

סינטיקה

